

Taha Akyol

Türbanlı aday

GELENEKÇİ İslam anlayışının önde gelen isimlerinden Ali Bulaç “bu seçimde de başörtülü milletvekili olmayıversin” diye yazdı. Türban yasağına karşı çıkan kadınların yürüttüğü “başörtülü aday yoksa, oy da yok!” kampanyasından rahatsız olmuştu.

Bulaç’a göre “ ‘iyi saatte olsunlar’ bu sefer iyi niyetli bayanlar üzerinden AK Parti’ye yeni bir tuzak kuruyorlar”dı, partiyi kapattırmak için!.. Seçimden sonra “yeni ve sivil bir anayasa çıksın, herkesle beraber başörtülüler de rahatlasın”dı... Ben böyle “iyi saatte olsunlar”lı, “tuzak”lı komplo teorilerine inanmam. Bu kadınların birilerine safça alet olduklarını da kabul etmem.

Fakat bu siyasi konulardan daha önemlisi, Bulaç’ın öbür eleştirileridir: Bulaç’a göre, tesettürlü kesimde “öne çıkan bazı kadınlar” başörtüsünün dinsel içeriğini boşaltıp “insan hakları”na indirgemişlerdi... Başörtüsünü “yerel ve merkezi iktidardan iş koparmanın, çeşitli kurum ve kuruluşlarda mevki kapmanın vasıtası” haline getirmişlerdi falan... (Zaman, 2 Nisan)

Değişen kadın

Türbanlı yazar Nihal Bengisu Karaca hemen ertesi gün Ali Bulaç’ı eleştiren yazısını yayımladı. (Haber Türk, 3 Nisan) Bunu Hilal Kaplan’ın eleştirisi izledi. (Yeni Şafak, 4 Nisan)

Her ikisi de takdir ettiğim, saygı duyduğum kalemlerdir.

Bulaç’ı eleştirirken, evinde oturup “kocasının çorabını yıkayan” veya “ben bilmem kocam bilir diyen” kadın tasavvuruna karşı çıkıyor, okuyan, meslek ve kariyer sahibi olan kadın tipini savunuyorlardı.

28 Şubat dönemindeydi, Kanal 7’de Mehmet Şevket Eygi, “Müslüman feminist”

Hidayet

Şefkatli Tuksal’a çıkışıyordu:

“Sen önce edebinle oturmayı öğren!”

Türkiye’de türbana özgürlük ve kadın hakları mücadelesinin önde gelen isimlerinden Hidayet Hanım, ayak ayak üstüne atarak oturmuştu, “edebe aykırı” tavrı buydu!

İslami kesimde kadın konusunda yaşanan değişim, elbette siyasetin konjonktürel tavırlarından daha önemlidir.

Modernleşme simgesi

Yıllardan beri türban yasağına karşı çıkarken ve 28 Şubat’ta askerleri eleştirirken temel gerekçem daima şu olmuştur: Türban irticanın değil, modernleşmenin simgesidir!

Ninelerimizin örtünmesinden elbette farklı olan türban, dindar camiada “kasabalılığa karşı şehirleşmenin, modernleşmeye katılımın ve geleneksellikten emansipasyonun” simgesidir diye yazmıştım. (Milliyet, 18 Ocak 2002)

Kız okuyacak, üniversite diploması alacak, hatta master, doktora yapacak... Ve siz ona kıyafetiyle, davranışlarıyla “nineleriniz, anneleriniz gibi olun” diye buyuracaksınız!

Askerlerin ve yüksek yargının laiklik adına söylediği buydu. Őimdi CHP’de Süheyl Batum söylüyor bu eski lafları...
‘Gelenek’ adına da bazı muhafazakrlar söylüyor bunu!

EŐitlik talebi

Eđitim, ŐehirleŐme, kariyer gibi modernleşme faktörlerinin ‘değerler’ dünyasındaki en önemli etkisi, ‘eŐitlik’ fikrini geliŐtirmesidir. Kadın hareketinin güçlenmesinin de sebebi budur.

Türbanlı kadınların okumak istemesi de vekil olmak istemesi de kesinlikle modern bir eŐitlik talebidir. Ben onları destekliyorum.

BaŐı açık ya da örtülü, çok sayıda kadın, bırakın seilsinler; Meclis’e, belediyelere, il genel meclislerine, ticaret odalarına... Milyonlarca hemcinslerine iyi örnek olurlar.